

Koncerty z publicznością w ramach sceny letniej Opery i Filharmonii Podlaskiej! Białystok, sierpień – wrzesień 2020

Koncertem „Słoneczna namiętność” w najbliższą sobotę (8.08) Opera i Filharmonia Podlaska (OiFP) rozpoczyna cykl sześciu letnich koncertów pod gwiazdami.

– Lato to moment relaksu, a operę otacza piękna przestrzeń: amfiteatr i zielone tarasy – ulubione miejsce odpoczynku białostoczan szukających relaksu i romantycznego miejsca spotkań – mówi prof. Ewa Łżykowska-Lipińska, dyrektor Opery i Filharmonii Podlaskiej. – Przywołuje mi ona miejsca spotkań we Włoszech, w kraju, gdzie przedstawienia operowe odbywają się także pod gołym niebem. W tym roku, i z powodu pandemii, i z chęci udostępnienia tego nastrojowego miejsca zapraszamy na koncerty pod gwiazdami. Zaczynamy już w drugi weekend sierpnia, kiedy usłyszymy muzykę Joaquína Turiny i Astora Piazzolli, w której splecie się kolorystyka Hiszpanii i Argentyny, melancholia południa, słoneczna namiętność i pasja poszukiwań nowego brzmienia. Cykl letni zwieńczony będzie koncertowym wykonaniem „Verbum Nobile”. Trzymajmy, proszę, kciuki za sprzyjającą pogodę, abyśmy mogli spędzić te wieczory w amfiteatrze operowym. W moim odczuciu jest on letnim sercem Białegostoku. Mam nadzieję, że polubicie nasze wieczory z gwiazdami, wieczory ze sztuką.

– Zaprezentujemy muzykę stworzoną do wykonywania na wolnym powietrzu – zaprasza Maestro Mirosław Jacek Błaszczyk, kierownik artystyczny OiFP. – Będą to najpiękniejsze, a zarazem najtrudniejsze serenady Piotra Czajkowskiego, Antonína Dvořáka, Wolfganga Amadeusza Mozarta, Josefa Suka. Takie, przy których można wypocząć, rozmarzyć się, o wspaniałej melodyce. Jednocześnie chcemy pokazać, że kompozytorzy pisali perełki muzyki kameralnej nie tylko na instrumenty smyczkowe, ale także dęte: od fletu do waltorni. To bardzo ciekawy program.

W przypadku niepogody, koncerty odbędą się na Dużej Scenie.

KONCERT „SŁONECZNA NAMIĘTNOŚĆ”

Sobota, 8 sierpnia, godz.19.00 / Amfiteatr OiFP przy ul. Odeskiej 1

Trio Lontano

Anna Kamińska – fortepian

Paweł Polak – skrzypce

Grzegorz Vytlačil - wiolonczela

Program:

J. Turina – Trio nr 2 Op.76

Piazzola – Cztery pory roku w Buenos Aires

Trio Lontano to zespół kameralny OiFP, który cenimy przede wszystkim jako

popularyzatora muzyki mało znanej i rzadko wykonywanej, spoza głównego nurtu. I tym razem artyści: Anna Kamińska, Paweł Polak i Grzegorz Vytlačil przygotowali dla nas wysmakowaną propozycję. Usłyszymy utwory Joaquína Turiny y Péreza i **Astora Piazzolli, w których splecie się kolorystyka** Hiszpanii i Argentyny, **melancholia południa, słoneczna namiętność i pasja poszukiwań nowego brzmienia.**

Joaquín Turina y Pérez, hiszpański kompozytor, pianista, dyrygent i teoretyk muzyki, tworzył w dużej mierze pod wpływem francuskiego impresjonizmu, a także hiszpańskiej muzyki ludowej, w tym folkloru andaluzyjskiego. Studiował w Sewilli i Madrycie, a w 1905 uczył się gry fortepianowej od Maurycego Moszkowskiego i kompozycji od Vincenta d'Indy'ego, w 1906 zaczął występować jako solista i kameralista. Inspiracją dla jego twórczości był w tym okresie Isaac Albéniz. W 1914 wrócił do Hiszpanii i został członkiem Kwartetu Madryckiego, od 1931 był profesorem konserwatorium w Madrycie, a także dyrygentem. Do ważniejszych jego dzieł należą: poemat symfoniczny *La procesión del Rocco* (1912), *Sinfonia Sevillana* (1920), a także utwory kameralne, fortepianowe (*Mujeres españolas* z. 1-2, 1917-1932), gitarowe, *Sonata española* na skrzypce i fortepian (1934), pieśni i opery.

Cztery pory roku w Buenos Aires **Astora Piazzolli**, inspirowane w bardzo ogólnym sensie dziełem Vivaldiego, muzyką wyrażają przemijanie naznaczone cyklem natury. Jednak kompozycje tych dwóch artystów dzieli bardzo wiele. Piazzolla maluje atmosferę życia w Buenos Aires, jego muzyka rodzi się na zatłoczonych ulicach, w zadymionych kawiarniach, w gorącym i wilgotnym klimacie. Jak większość dzieł Piazzolli, przenika ją duch namiętnego argentyńskiego tańca, ale i melancholii południa, które kompozytor wyniósł do rangi koncertowego poematu, barwnego i pełnego wyrafinowanych brzmień, przeznaczonego już nie tyle do ekspresyjnego ruchu, co do skupionego słuchania. *Cztery pory roku* pierwotnie były czterema oddzielnymi utworami, które powstały w latach 1964-1969. Dopiero później kompozytor wpadł na pomysł, by połączyć je w formę suity. Stworzył oryginalny styl zwany „nuevo tango”, który stanowił daleko posunięte przetworzenie tanga tradycyjnego. Wielu Argentyńczyków do tego stopnia nie mogło się pogodzić z takim sposobem potraktowania ich narodowego tańca, że kompozytor spotykał się z przejawami agresji.

Trio Lontano powstało w 2009 r. Pomysłodawcami założenia zespołu byli muzycy pochodzący z południa Polski, ale rodzinnie i zawodowo związani z Białymstokiem: Anna Kamińska (fortepian), Paweł Polak (skrzypce) oraz Grzegorz Vytlačil (wiolonczela). Są absolwentami polskich uczelni, gdzie kształcili się pod kierunkiem wybitnych pedagogów: prof. J. Skramlika, prof. W. Raczkiewicza, prof. A. Zielińskiego. Muzycy doskonalili swoje umiejętności na studiach podyplomowych, kursach muzycznych i stypendiach naukowych u takich artystów, jak: R. Baldini, M. Keser, A. Grudzień, R. Szreder, B. Bryła, Ch. Wyneken, S. Yaroshevich, M. Catania. Członkowie tria poza wspólną grą prowadzą też ożywioną działalność artystyczną i pedagogiczną. Koncertują jako soliści i kameraliści wraz z innymi zespołami w kraju i za granicą, m.in. w Kijowie na Chamber Music Session, współpracując z takimi artystami jak K. Kenner

czy P. Silverthorne, występując podczas cyklu koncertów kameralnych w Białymstoku i Bielsku-Białej z L. Stawarz, na Festiwalu Forum Musicum we Wrocławiu oraz Rzeszowie czy w ramach cyklu „Muzyka w Starym Kościele” w Białymstoku. Trio fortepianowe Lontano posiada w repertuarze utwory kompozytorów różnych epok i krajów, jednak szczególnym zainteresowaniem darzą literaturę polskich kompozytorów muzyki kameralnej – L. Różyckiego, G. Fitelberga, F. Chopina. W 2017 r. zespół wydał pierwszy album, zawierający nagrania Rapsodii d-moll op. 33 L. Różyckiego oraz Triu fortepianowego f-moll op. 10 G. Fitelberga.

KONCERT „OPERA TO MOJA BAJKA!”

Niedziela, 16 sierpnia, godz.12.00 / Amfiteatr OiFP przy ul. Odeskiej 1

Monika Ziółkowska – Rybka | Sowa | Węgiel

Maciej Nerkowski – Wilk | Wrona | Węgiel

Bartłomiej Łochnicki – Detektyw | Prosiak | Adonis

Kamil Wróblewski – Kaczorek

Dorota Białkowska – Czerwony kapturek | Węgiel

Solistom akompaniować będą muzycy Orkiestry OiFP

Czy to Kaczorek z bajki „Brzydki Kaczorek” czy Węgiel z „Adonis ma gościa” czy Czerwony Kapturek ze „Sprawy Kapturka Cz.” – każdy z bohaterów bajek muzycznych OiFP szuka przyjaźni, miłości, akceptacji. Na scenie bawią nas, jednocześnie ucząc, czasem wzruszają, czasem rozbawiają do łez. Podczas koncertu „Opera to moja bajka!” przypomną nam przebojowe piosenki z „Brzydkiego kaczorka” M. Urbanka i J. Lubowicza w reż. J. Szydłowskiego, „Sprawy Kapturka Cz.” M. Guśniewskiej i P. Klimka w reż. J. Schabowskiej oraz „Adonis ma gościa” F. Apke i J. Lubowicza w reż. i do tekstów J. Szydłowskiego. W postaci z tych niezapomnianych historii wcielią się: Monika Ziółkowska, Dorota Białkowska, Maciej Nerkowski, Bartłomiej Łochnicki, Kamil Wróblewski. Solistom akompaniować będą muzycy Orkiestry OiFP.

KONCERT „SIERPNIOWE SERENADY”

22 sierpnia godz.19.00 / Amfiteatr OiFP przy ul. Odeskiej 1

Orkiestra Opery i Filharmonii Podlaskiej

Mirosław Jacek Błaszczuk – dyrygent

Program:

W.A. Mozart – Serenada c-moll, KV 388

1. *Allegro*

II. *Andante*

III. *Menuet in Canone*

2. *Allegro*

1. **Czajkowski – Serenada na orkiestrę smyczkową C-dur op. 48**

2. *Pezzo in forma di Sonatina. Andante Non Troppo*

3. *Walzer. Moderato. Tempo di Valse*

III. Elegie, Larghetto Elegiaco

1. *Finale (Tema russa). Andante*

Serenada nr 12 w C-moll, K 388 (1782) W.A. Mozarta skomponowana została w czasach, gdy muzykę wykonywaną w ciągu dnia często nazywano „divertimento”, a muzykę nocy – „serenadą”. Notatki Mozarta nazywają ten utwór Nacht Musique. Jego forma została scharakteryzowana jako „symfonia oktetu wiatrowego”, określano to dzieło „surowym”, „zagadkowym”, „tajemniczym”, „problematycznym”, „zdecydowanie mrocznym”. Mozart wysoko cenił tę kompozycję i wykorzystał ją w późniejszych utworach, m.in. w operze „Cosi fan tutte”. Kryje w sobie tajemnicę Mozarta z czasu, o którym pisał w liście do ojca: „moje serce jest niespokojne, w mojej głowie panuje zamieszanie”.

Piotr Czajkowski wyznał, że napisał Serenadę C-dur op. 48 pod wpływem „wewnętrznego impulsu” i sam był w swoim dziele „okropnie zakochany”. Splótł w nim bukiet pięknych melodii o pogodnym, radosnym charakterze, jedynie z nostalgiczną nutą *Elegii*, a *Walc* nie ustępuje krewniakom znad modrego Dunaju. Co ciekawe, kompozycja wykorzystuje brzmieniowe barwy kwintetu smyczkowego, wydobywając z nich taką pełnię i różnorodność, że nie dostrzega się niemal braku innych instrumentów.

KONCERT „MŁODOŚĆ”

Sobota, 29 sierpnia godz.19.00 / Amfiteatr OiFP przy ul. Odeskiej 1

Orkiestra Opery i Filharmonii Podlaskiej

Mirosław Jacek Błaszczuk – Dyrygent

Program:

1. **Strauss – Suita B-dur op. 4**

1. **Mendelssohn-Bartholdy – Sinfonia Nr 8 D-dur**

2. *Adagio e grave – Allegro*

3. *Adagio*

III. Menuetto – Trio. Presto

1. *Allegro molto*

Suita B-dur op.4 powstała w 20. roku życia R. Straussa. Ojciec kompozytora, Franz Strauss, wpoił synowi miłość i szacunek przede wszystkim do dzieł klasyków wiedeńskich, Schuberta, Mendelssohna, Spohra i Schumanna. Po roku studiów Richard wyjechał do Berlina, gdzie objął posadę asystenta wybitnego dyrygenta, Hansa von

Bülowa. Nuczył się prowadzić orkiestrę obserwując Bülowa i już po 3 latach zastąpił go na stanowisku dyrygenta orkiestry dworskiej w Meiningen. Suitę op. 4 poprowadził w 1884 r. już sam kompozytor. Dzieło to jest czymś więcej niż tylko zręczną imitacją Mozarta i Mendelssohna; można w nim dojrzeć indywidualne cechy późniejszego twórcy poematów symfonicznych, zwłaszcza w zakresie melodii, jej rozwijania i budowania napięcia oraz w wykorzystaniu kolorystycznych walorów poszczególnych instrumentów.

Mendelssohn napisał 12 symfonii smyczkowych w latach 1821–1823, kiedy był w wieku 12 – 14 lat. Były one hołdem dla muzyki J.S. Bacha, C.P.E. Bacha oraz Beethovena, Haydna i Mozarta. Zostały one napisane głównie z myślą o występach w domu Mendelssohna, miały klasyczny układ.

WERSJA KONCERTOWA OPERY JEDNOAKTOWEJ „VERBUM NOBILE” STANISŁAWA MONIUSZKI

Sobota, 5 września 19:00 / Duża Scena OiFP

**Orkiestra i Chór Opery i Filharmonii Podlaskiej
Wojciech Semerau-Siemianowski - dyrygent**

Soliści OiFP oraz gościnni

„Verbum nobile” to tytuł jednoaktowej opery Stanisława Moniuszki do libretta Jana Chęcińskiego, uważanej przez krytyków za dojrzały przykład polskiej opery komicznej. Na letniej scenie OiFP usłyszymy wersję koncertową dzieła, zapowiadającą jesienną premierę.

„Verbum nobile” to uroczy staropolski obrazek obyczajowy, o lekkiej formie i treści, a zarazem celnie i z humorem podnoszący uczucia narodowe.

Dwaj szlachcice, pan Serwacy i pan Marcin, dają sobie verbum nobile, czyli słowo honoru, że ich dzieci pobiorą się, gdy dorosną. Zanim dojdzie do szczęśliwego finału, bohaterów czeka wiele perypetii, a verbum nobile szlachciców wystawione będzie na próby, które nie aż tak trudno dadzą się pokonać.

„Verbum nobile” to sielanka nie wieśniacza, a dworkowa, prosta jak sielanka, a charakterystyczna w muzyce, jak życie w dawnych naszych modrzewiowych dworkach” – pisały gazety po premierze, podkreślając umiejętność twórców w odmalowywaniu kolorytu kontuszowych czasów i przeszłości szlacheckiej z jej dawnymi wartościami.

KONCERT „RADOŚĆ TWORZENIA”

Sobota, 12 września godz.19.00 / Amfiteatr OiFP przy ul. Odeskiej 1

Orkiestra Opery i Filharmonii Podlaskiej

Mirosław Jacek Błaszczuk – Dyrygent

Program:

1. **Dvořák – Serenada d-moll op. 44**
2. *Moderato quasi marcia*
3. *Minuetto*
4. *Andante con moto*
5. *Finale: Allegro molto*
6. **Suk – Serenada Es-dur op. 6 na orkiestrę smyczkową**

Serenada d-moll op. 44 A. Dvořáka powstała z inspiracji Serenadą B-dur Mozarta KV 361. Idąc za przykładem swego wielkiego poprzednika do podwójnego składu instrumentów dętych dodał wiolonczelę i kontrabas, jako instrumenty prowadzące linię basu. Posłużył się poza tym swoistym stylem "retro", nawiązującym do tradycji dworskiej muzyki plenerowej z czasów klasycyzmu. Klasyczna forma łączy się tutaj z tanecznymi rytmami, słowiańskim duchem i harmonią, a ostateczny wydźwięk ekspresyjny różni się znacznie od źródła inspiracji, nasuwa bowiem skojarzenia z tradycją tworzenia muzyki w czeskich zamkach i pałacach. Od pierwszej do ostatniej nuty daje się odczuć radość motywującą kompozytora w tworzeniu.

Mało znany dziś czeski kompozytor, skrzypek i pedagog, Josef Suk, był nie tylko uczniem i zięciem Antonína Dvořáka, ale przede wszystkim utalentowanym twórcą czeskiej muzyki kameralnej, członkiem słynnego Bohemian String Quartet. Jedno z jego najbardziej znanych dzieł symfonicznych powstało, gdy Dvořák zauważył, że kompozycje studenta przepełnia melancholia i zasugerował mu, by pisał lżejszą i weselszą muzykę. Tak powstała pełna promiennego blasku Serenada Es-dur op.6.

źródło: rzecznik OiFP

oprac. ak

